

El vincle urbà-rural evoluciona amb el temps, inevitablement, i està influït per factors econòmics, geogràfics i demogràfics.

Per la qualitat de les nostres vides, és decisiva la forma en què estem connectats.

Les connexions veritables formen la base de la vida humana, i les connexions han de basar-se en la comunicació. Les vies de comunicació estan canviant, i no sempre es donen de forma natural (com i amb qui estem connectats, i quin és el propòsit de les nostres connexions). Les connexions són sovint intercanvis, però com trobar idees i persones afins i com fer aquest intercanvi? Sovint hi ajuden les plataformes digitals.

El canvi pot tenir lloc entre dos o més participants, però també pot ocórrer en un grup, en una xarxa de persones amb un interès comú i / o un objectiu comú, però que sovint no estan en contacte directe i regular.

Les xarxes són importants i els experts afirmen que ens trobem en la era de les xarxes doncs poden ser una eina poderosa si el seu ús es basa en les connexions de la vida real.

En relació amb el desenvolupament rural sostenible, ens trobem amb les següents connexions: connexions dins de la comunitat, les connexions regionals, connexions urbà-rurals, connexions internacionals, i el transport.

1. Connexions dins de la comunitat (entre persones):

Les connexions directes entre ciutadans formen la base per al desenvolupament:

- Els grups de ciutadans i associacions segons el sector econòmic.
- Els grups de ciutadans i associacions segons l'edat i els interessos. Aquí, a la participació dels joves és d'especial interès, doncs:
- Ells són el futur de les zones rurals. És important que els joves que provenen de zones rurals decideixin desenvolupar la seva vida en aquests entorns, i és d'igual importància que els joves de les zones urbanes decideixin traslladar-se als entorns rurals.
 - Estan més oberts a la tecnologia i la innovació, i també tenen l'habilitat de la cooperació i l'associacionisme.
 - Aporten motivació, somnis, plans i poden tenir prou entusiasme i coneixement per resoldre problemes.
- Els grups de ciutadans poden estar també formats en base al gènere: per exemple un grup femení pot ser la base per a la potenciació de les dones en el món rural. Desenvolupament local iniciatives.

A més de les connexions informals, directes, hi ha diferents eines a nivell de la comunitat que poden ser utilitzades en la creació de noves relacions, la planificació i la presa de decisions:

- Diferents formes de democràcia participativa. En aquests tallers diferents connexions es poden crear entre els diferents actors clau (empreses locals, agricultors i grups de la comunitat).
- L'anàlisi DAFO pot també ser utilitzat com a eina.

Si estàs interessat en els detalls de les eines i mètode, que poden ser utilitzats en el desenvolupament comunitari consulte el capítol: Receptes per al desenvolupament local sostenible i resilient

Quan es decideix iniciar un programa també es pot utilitzar la tecnologia recent, les xarxes socials, plataformes en línia, etc. Esperant compartir les millors pràctiques pot ser alhora:

- font d'informació

- una base de treball en xarxa

2. Connexions regionals

Un bon desenvolupament rural a un nivell més ampli té lloc quan s'estableixen les connexions regionals. Aquestes poden ser una part de, per exemple, de l'ampliació dels diferents tipus d'iniciatives de desenvolupament rural sostenible.

Una Estratègia de Desenvolupament Rural i Regional Participatiu (PRRDS) inclou els següents passos:

1. Situació actual.
2. Anàlisi dels problemes comuns, possibilitats i idees en pobles i ciutats.
3. El diagnòstic de la situació.
4. Pla per a diagnosticar problemes i iniciar nous programes.
5. Pla d'Acció.
6. Pressupost necessari.

La creació d'una Estratègia de Desenvolupament Rural i Regional Participatiu pot ocórrer en diferents etapes, en el cas dels recursos limitats. Pot començar amb la participació d'un (o més) actors i pot començar en una àrea ben definida.

L'estratègia participativa ha d'estar recolzada per un grup d'actors que representen el territori i que es compon dels agents econòmics, socials, culturals i associacions clau dels diferents municipis i que, amb la seva participació a les sessions de treball tècnics, han mostrat el seu interès en participar en la definició i aplicació d'aquest document estratègic. Per facilitar la seva participació activa i la construcció efectiva de l'Estratègia, la intervenció d'aquests agents s'articula a través de diversos tallers que s'agrupen d'acord a diferents àrees temàtiques:

ÀMBITS TEMÀTICS	SECTORS
ÀREA ECONÒMICA	☐ Agricultura i Ramaderia ☐ cooperativisme ☐ turisme ☐ PIME
ÀREA SOCIAL	☐ comerç ☐ turisme ☐ Els grups vulnerables ☐ Socioculturals (consum sostenible, la gestió de residus)
ÀREA DE MEDI AMBIENT	☐ agricultura respectuosa amb el medi ambient <ul style="list-style-type: none"> ◦ consum sostenible ◦ creació de "boscos comestibles, parcs" ◦ consum sostenible ◦ la gestió de residus
ÀREA INSTITUCIONAL	<ul style="list-style-type: none"> ◦ Els prenedors de decisions i altres actors clau institucionals.

De vegades es pot trobar el mateix tema en diferents àrees. L'objectiu final del procés proposat: millorar les relacions i la comunicació entre les zones rurals que treballen juntes per la recerca del desenvolupament sostenible comú.

3. Connexions entron urbà – entorn rural

Els vincles urbà-rural són una part important de la nostra vida. Les persones poden treballar en zones rurals, però viuen en zones urbanes veïnes, i viceversa. Això crea un repte per a la maximització dels espais i les oportunitats d'aprenentatge i també de mitjans de vida sostenibles.

Les diferències geogràfiques, econòmiques, socials i de coneixements entre les poblacions urbanes i rurals ha generat malentesos i preocupacions. Com a resposta a aquest distanciament, ciutats i zones rurals ara estan tractant d'inventar nous tipus de relacions que proporcionin més equilibri i suport mutu.. Aquestes relacions inclouen la re-localització de l'oferta alimentària urbana, la inversió urbana a les zones rurals, la prestació de serveis urbans als agricultors locals, associació o acords contractuals entre les zones urbanes i rurals, i també a noves formes de producció d'aliments (l'agroecologia i l'agricultura recolzada per la comunitat).

Un dels factors importants és la mobilitat. El cotxe compartit, per exemple, està servint de model com a iniciativa de desenvolupament sostenible. Altres opcions de desenvolupament sostenible:

- la millora de les infraestructures de mobilitat.
- infraestructures per a la mobilitat del medi ambient relacionats amb el turisme ecològic (vies verdes, carrils bici, etc.).
- el transport públic
- compartir cotxe
- facilitar el transport als joves (reducció de la disminució de la població jove en àrees rurals)

4. Les connexions internacionals dedicades al desenvolupament rural sostenible

Les connexions internacionals poden ser un factor molt important en la consecució d'un desenvolupament sostenible.

Podeu informar-vos més detalladament sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible en el capítol: Desenvolupament Sostenible.

Les infraestructures, el transport, la salut, el canvi climàtic, l'energia, les cadenes de menjar, etc, són tots temes clau dels SDG, i posen especial interès als entorns rurals.

Hi ha diferents xarxes d'intercanvi de coneixement i desenvolupament a tot Europa i el món en relació amb el desenvolupament sostenible. Per exemple, les diferents iniciatives de ciutats verdes.

Els pobles construeixen també xarxes per al desenvolupament sostenible. Els temes

d'aquestes cooperacions poden ser:

- la inclusió social a les zones rurals
- l'agricultura basada en la comunitat
- el relleu generacional
- la revitalització de les zones rurals amb la innovació empresarial
- aprendre del fet de compartir bones pràctiques entre si
- les visites a iniciatives existents
- la creació de grups d'interessos comuns
- la creació de reptes comuns

5.mobilitat sostenible

Una definició de la mobilitat sostenible és la que utilitza el Consell Empresarial Mundial per al Desenvolupament Sostenible com a part del Projecte de Mobilitat d'aquesta organització:

La mobilitat sostenible és el tipus de mobilitat que satisfà les necessitats de la societat per moure's lliurement, accedir, comunicar-se, comerciar i establir relacions sense sacrificar altres requeriments ecològics o humans actuals i essencials en el futur.

Dret de les persones a la mobilitat: el dret a tenir una mobilitat adequada, de qualitat i la segura és un dels drets bàsics dels ciutadans de la UE, que ha estat declarat constantment per les polítiques de desenvolupament i de transport tant a nivell dels estats nacionals i com a nivell europeu. Aquesta mobilitat no només garanteix la igualtat d'oportunitats econòmiques i socials per a tots (possibilitat de realitzar activitats econòmiques, l'accés a l'educació i l'ocupació ...), sinó també la seva inclusió social i l'accés a altres elements de qualitat de vida. Sabem que la capacitat de fer ple ús de tal dret proclamat depèn de la geografia (configuració del terreny, distància fins a la destinació), personals (per exemple, capacitat d'una persona per comprar un cotxe o pagar un permís de transport, permís de conduir) i els elements públics conjunts (per exemple, el nivell de desenvolupament d'infraestructures de transport).

Els principis de la mobilitat sostenible són els següents:

1. Preservar el medi ambient

El medi ambient no ha de ser degradat per l'activitat relacionada amb el transport.

2. Mantenir la salut i la seguretat humana

Els sistemes de transport poden tenir un impacte directe sobre la salut i la seguretat.

3. Satisfer les necessitats de desplaçament de la població

Les persones necessiten fiabilitat i elecció de les maneres en un sistema.

4. Donar suport a una bona economia

El transport ha de ser compatible amb una economia que millora el benestar de totes les persones, tenint en compte l'equitat social.

5. Reduir al mínim els costos de transport

La reducció del cost de la mobilitat i l'accés millorarà la capacitat de transport de persones desfavorides a fer ús de les oportunitats socials, culturals i econòmiques disponibles.

6. Reduir al mínim els costos en infraestructures

Els sistemes de transport s'han de planificar de manera que la seva infraestructura i serveis puguin ser finançats a llarg termini, i que millorin les inversions.

7. Mantenir la seguretat energètica

El transport pot tenir un paper important en donar suport a alternatives a la demanda de combustibles fòssils.

8. Assegurar la viabilitat a llarg termini del sistema de transport

Les infraestructures i serveis de transport han de ser mantinguts de forma contínua; i com a sistema integrat, tots els components han de treballar junts per aconseguir la màxima eficàcia.

Totes les mesures relacionades amb la mobilitat sostenible han de ser incloses en un procés de planificació participativa amb la finalitat d'obtenir un Pla de Mobilitat Sostenible (PMS): un document estratègic que pot ser desenvolupat a través d'un procés de participació i que inclou:

- necessitats i problemes de mobilitat en l'anàlisi de les ciutats / pobles.
- diagnòstic de la situació pel que fa a la mobilitat.
- pla d'acció amb diverses mesures per solucionar aquests problemes i necessitats
- calendari de la proposta i el pressupost de les accions

En general, només grans ciutats compten amb aquest tipus de plans estratègics, però un document estratègic pels pobles de les zones rurals podria ser molt interessant per resoldre els seus problemes i necessitats de mobilitat. Si el cost d'aquest tipus de documents és massa alt per a una petita ciutat, una opció és un Pla Regional de Mobilitat Sostenible per tota la zona, i posar-ho en pràctica de manera conjunta.

L'ús de les directrius sobre el desenvolupament i implementació de PMS (elaborat per la Comissió Europea) podria ser molt útil.

5.1. Exemples de mesures de mobilitat sostenible en zones rurals:

La millora de les infraestructures de mobilitat.

Sovint, el major problema de mobilitat de les zones rurals és la manca d'una bona i completa xarxa de mobilitat. Si les àrees rurals tenen un SMP o Pla de Mobilitat Sostenible Regional, aquest document pot ajudar a conèixer les prioritats sobre les inversions d'infraestructures.

No obstant això, curiosament hi ha algunes opcions que poden donar possibilitats especials per al medi rural:

Infraestructures per a la mobilitat del medi ambient relacionats amb el turisme ecològic (vies verdes, carrils bici, etc.).

Per tal de vincular la mobilitat i les connexions, el turisme sostenible i el desenvolupament econòmic de les zones rurals, una solució podria ser aquest tipus d'infraestructures:

- Les vies verdes són antigues línies de ferrocarril en desús que han estat recuperades i condicionades per al seu ús per vianants i ciclistes. Desplaçar-se utilitzant-les és una forma diferent, divertida i ecològica de conèixer les zones rurals, la seva cultura i els seus paisatges. Aquesta és una alternativa ideal per a totes les edats, que respecta el medi ambient i que reuneix l'esport i l'aire lliure.
- El transport públic a la demanda: Es pot resoldre el problema de la rendibilitat mitjançant solucions alternatives per a les zones amb menys població.
- compartir cotxe o el lloguer de vehicles. Es lloguen vehicles per períodes curts de temps, sovint per hores. Són atractius per aquells clients que fan un ús ocasional d'un vehicle.

5.2. Internet, feina i mobilitat:

El teletreball o l'oficina a casa significa l'ús de tecnologies de la informació i telecomunicacions per reemplaçar viatges de treball. El teletreball permet als empleats treballar a casa o en un

centre de teletreball usant eines de comunicació, com ara les teleconferències d'Internet, correu electrònic o missatgeria instantània, per realitzar tasques de treball des d'una ubicació remota. Això significa menys viatges i la possibilitat d'ocupació en el medi rural.

Les compres per Internet

Les compres per Internet sovint es considera que substitueixen el comerç habitual, doncs cada vegada més persones compren de forma digital. Probablement però per al medi rural és important establir botigues de productes bàsics. No obstant això, les compres per Internet podrien ser interessant en les zones rurals no només per comprar productes, sinó també per vendre productes locals a altres regions.

Si estàs interessat en possibles serveis rurals, si us plau ves al capítol: Agroecologia.